

Federal Elvețian din 27 mai 2003. Tribunalul Federal Elvețian a analizat independența TAS în detaliu, ca urmare a unui apel a două sportive de „cross-country” din Rusia, Larissa Lazutina și Olga Danilova, împotriva unei decizii a TAS care le descalifica de la un concurs de la JO de Iarnă din Salt Lake City. Printr-o decizie detaliată (Decizia Curții civile de primă instanță a Tribunalului Federal Elvețian din 27 mai 2003), Tribunalul Federal Elvețian a disecat organizarea și structura CIAS și TAS, concluzionând că „TAS nu era vasalul Comitetului Olimpic Internațional” și era suficient de independent de Comitetul Olimpic Internațional, la fel cum era de toate celelalte părți care apelau la serviciile sale, pentru ca deciziile luate în cazuri care implicau Comitetului Olimpic Internațional să fie considerate ca decizii corecte, comparabile cu cele ale unui tribunal al unui stat.

Așadar, TAS este un organism jurisdicțional independent, care se pronunță asupra cauzelor din sport și care este recunoscut de toate federațiile internaționale, inclusiv FIFA, UEFA și Agenția Mondială Anti-Doping.

Referințe bibliografice:

1. *Jura C. Sport și Rasism, București: Editura Universul Juridic, 2014.*
2. *Jura C. Tribunalul pentru Arbitraj Sportiv și Codul pentru Arbitraj Sportiv, București: Editura CH Beck, 2015.*
3. <http://www.tas-cas.org/en/index.html>

MANIFESTAREA STILULUI DE COMUNICARE ÎN DEPENDENȚĂ DE GEN LA ADOLESCENȚI: REPERE METODOLOGICE ȘI EXPERIMENTALE

Leșco Victoria,

Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău, Republica Moldova

Abstract: *The purpose of research is to determine gender differences in communication style to adolescence. To talk about communication style manifestations of gender perspective is needed for individuals discursive analysis of documents interactively. We achieved significant results for non-assertive communication styles with higher values for girls and aggressive style of communication with higher figures for boys.*

Keywords: *communication styles, assertive style and nonassertive style, teens, communication, gender.*

Manifestările stilului de comunicare din perspectivă de gen, constituie o temă destul de actuală, deoarece și în prezent sunt păstrate anumite stereotipuri de gen în societate, și în prezent sunt destul de evidente aceste diferențe prin stilurile de comunicare, atitudinile, comportamentele adoptate de femei și bărbați. Adolescența reprezintă o perioadă dificilă, destul de fragedă, deoarece aici și acum este găsită și dezvoltată identitatea proprie. Aici și acum adolescentul are nevoie de socializare, de comunicare pozitivă și de crearea unor relații bazate pe respect reciproc, îndeosebi între genuri [3]. Astfel, sunt puse bazele unei colaborări între femei și bărbați, creîndu-se un parteneriat de succes doar atunci când nu există agresivitate, când nu este dominație, dar când ne putem expune liber părerea, fără să lezăm drepturile celor din jur, iar șansele de supraviețuire și dezvoltare în societate sunt egale între genuri.

Scopul cercetării constă în determinarea diferențelor de gen în stilul de comunicare la adolescenți.

Ipoteza cercetării: presupunem că există diferențe în manifestarea stilului de comunicare în dependență de gen, și anume băieții manifestă un stil de comunicare agresiv, iar fetele manifestă un stil de comunicare nonasertiv.

Pentru a putea vorbi despre manifestările stilului de comunicare din perspectivă de gen, este nevoie de analiza actelor discursive la nivelul indivizilor interactanți. Astfel, vom verifica ipoteza din cadrul cercetării prin intermediul metodei chestionarului, și anume chestionarul S.C. (Stiluri de comunicare). Proba a fost construită de Stroe Marcus, psiholog român cu importante contribuții în studiul fenomenului empatic.

Testul este relevant pentru cele 4 stiluri fundamentale de comunicare (asertiv, nonasertiv, agresiv și manipulator). Astfel, testul este compus din 60 de afirmații și are în vedere analiza stilurilor de comunicare și relevarea stilului dominant. Cele 30 de persoane au fost rugate să completeze pe foaia de răspuns, marcând cu „Adevărat” sau „Fals” afirmațiile înaintate.

În cercetare noi vom pune accent pe stilurile de comunicare agresiv și non-asertiv în conformitate cu ipoteza elaborată.

Prezenta cercetare vizează influența genului asupra stilului preferențial de comunicare. Studiul a fost realizat pe 2 eșantioane formate din câte 30 de subiecți, 15 fete și respectiv, 15 băieți, cu vârste cuprinse între 18 și 19 ani. Subiecții au fost selectați în mod aleator dintre studenții Universității de Stat de Educație Fizică și Sport, anul I. Ambelor grupuri li s-a solicitat să completeze un chestionar cu 30 de fraze, marcând acele afirmații care îi caracterizează. Nu a existat un timp - limită de completare, însă durata medie a fost de 3-5 minute pentru fiecare participant. Rezultatele au fost apoi introduse în Excel și prelucrate cu ajutorul testului statistic T pentru eșantioane independente.

Concluzia obținută în urma prelucrării datelor este că genul persoanei influențează stilul de comunicare preponderent folosit. Astfel, ipoteza cercetării se confirmă.

Pentru a verifica ipoteza, conform căreia există diferențe în manifestarea stilului de comunicare, am aplicat chestionarul de măsurare și determinare a stilurilor de comunicare și am obținut următoarele rezultate atât pentru fete, cât și pentru băieți, fiind evidențiat stilul de comunicare dominant prin punctajul cel mai înalt acordat.

Astfel, pentru a interpreta rezultatele obținute, am apelat la metoda de prelucrare statistică a datelor – criteriul *t*-Student, compararea a două medii, eșantioane mici, 15 fete și 15 băieți, în total 30 de adolescenți.

A fost aplicată formula:

$$T = \frac{|\bar{x} - \bar{y}|}{\sqrt{\frac{(\sum(x_i - \bar{x})^2 + (\sum(y_i - \bar{y})^2)}{n_x + n_y - 2}} \times \sqrt{\frac{n_x + n_y}{n_x \cdot n_y}}}$$

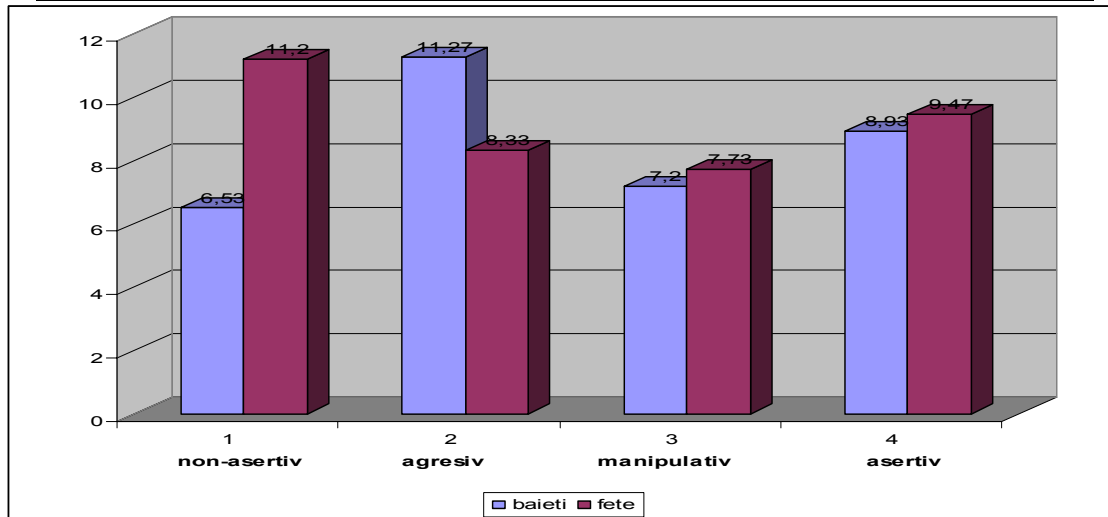
$t > 2,048$, pentru $p = 0,05$

$t > 2,763$, pentru $p = 0,01$

$t > 3,676$, pentru $p = 0,01$

În urma aplicării metodei de prelucrare statistică a datelor, am obținut rezultatele:

	Nonasertiv	Agresiv	Manipulator	Asertiv
Băieți	6,53	11,27	7,2	8,93
Fete	11,2	8,33	7,73	9,47
t	6,19	2,08		
p	0,001	0,05		

Figura 1. Prezentarea grafică a valorilor medii ale stilurilor de comunicare din perspectivă de gen

Fiind calculat t pentru stilul non-asertiv între fete și băieți am obținut valorile de 6,19, iar t pentru stilul de comunicare agresiv între fete și băieți este de 2,08.

Astfel, am obținut rezultate semnificative pentru stilurile de comunicare non-asertiv cu valori mai înalte pentru fete și pentru stilul de comunicare agresiv cu valori mai înalte pentru băieți.

Diferențele majore între rezultatele obținute privind stilurile de comunicare, în urma chestionării eșantionului de fete și băieți, sunt destul de vizibile îndeosebi pentru stilurile non-asertiv, în care băieții au acumulat 6,53 acesta fiind cel mai scăzut nivel, ceea ce ne confirmă faptul că băieții nu prea adoptă acest stil de comunicare. S-au obținut rezultate de 7,2 pentru stilul manipulator și 8,93 pentru stilul de comunicare asertiv. Cel mai vizibil și înalt punctaj s-a obținut la stilul agresiv. Astfel, ipoteza noastră se confirmă prin faptul că băieții manifestă un stil de comunicare agresiv.

Stilul agresiv se caracterizează prin intruziune în relațiile interpersonale și o stare de alertă permanentă. Acești oameni, îndeosebi băieții, perseverază în ceea ce doresc și obțin, de obicei, cu forța, nefiind interesați dacă îi afectează pe ceilalți. Acționează astfel, considerând că ei au acest drept și ceilalți nu. De altfel, pentru ei nu contează drepturile celorlalți. Nu sunt intimidati de ceilalți, acționează cu furie uneori și nu sunt interesați de sfaturile celor din jur. Furia lor și stilul dominator urmărește să "pună la punct" oamenii care încearcă să se opună intereselor lor. Stilul agresiv produce stres atât în viața celui care abuzează de el, cât și în a celei persoane îngreunând apropierea fizică, încrederea și relaționarea cu acești oameni [1, p.157].

Băieții adoptă acest comportament din cauza nevoii de a se impune, de a arăta puterea,

de a demonstra anumite lucruri, fără de colaborare sau negociere, dar prin agresivitatea ce demonstrează fără multe cuvinte că sunt bărbați.

Din cauza nivelului de testosteron, băieții au o agresivitate înăscută mai ridicată, agresivitate ce a fost numită instinct dominator și dorință de putere. Băieții tind să devină mai des agresivi pentru a se impune în grupul de covârșnici, pentru a obține ce doresc sau a se apăra (sau a apăra o posesiune), ca reacție la emoții negative; de asemenea, afară de instinctul înăscut, băieții învață comportamente agresive mai ușor prin contagiune (în grup, în special în cadrul sporturilor de competiție) și prin imitare (băieții își aleg ca model eroi agresivi, fetițele au în general ca modele eroine seducătoare).

Față de persoanele nonasertive, care adesea permit victimizarea din partea celorlalți și sunt reticente la exprimarea emoțiilor lor, persoanele agresive insistă să-și susțină drepturile până la punctul în care ignoră sau violează drepturile celorlalți. Indivizii agresivi își satisfac mai multe nevoi decât cei nonasertivi; dar, de obicei, reușesc acest lucru pe seama altor persoane. Agresorul tinde întotdeauna să domine și să „câștige” în relațiile interpersonale. Mesajul persoanei agresive este egoist. În contrast cu individul nonasertiv, care este ezitant când vine vorba de a se aventura în comunicare, cel agresiv începe prin atacuri, precipitând astfel conflictul, de aceea nu este nici o surpriză faptul că o discuție cu o persoană agresivă va escalada și va scăpa de sub control: ținta agresorului va simți nevoia să răspundă provocărilor. În astfel de situații nimeni nu câștigă de fapt, rezultatul fiind o relație în impas[3].

Un rezultat destul de bun s-a obținut pentru stilul de comunicare asertiv, dar totuși cu o diferență majoră în comparație cu cel agresiv. Acest stil asertiv presupune în egală măsură corectitudine și putere. Oamenii asertivi luptă pentru drepturile lor, dar rămân în același timp sensibili și la drepturile celorlalți, în așa fel încât în lupta pentru ceea ce li se cuvine nu lezează pe nimeni. Sunt persoane relaxate și vorbesc deschis despre sentimentele lor. Stilul asertiv de comunicare presupune un echilibru între ceea ce doresc acești oameni și ceea ce-și doresc ceilalți. La baza acestui stil de comunicare stă atitudinea deschisă față de sine și față de ceilalți, ascultarea și respectul față de ceilalți. Acest stil de comunicare este cel mai potrivit pentru o bună relaționare pe termen lung. Studiile arată că oamenii care abordează stilul asertiv de comunicare ajung la o bunăstare emoțională [2, p.79]. Acest stil de comunicare îți permite să-ți susții părerea fără a fi agresiv și fără a te simți umilit. Din 15 băieți, 3 sunt asertivi, este un început mic pentru a schimba stereotipurile din perspectivă de gen, dar cu o semnificație mare pentru a da startul spre o comunicare eficientă între genuri, și formarea, crearea unei culturi lipsite de prejudecăți dar bazată pe respect, înțelegere reciprocă și drepturi egale atât pentru fete, cât și pentru băieți.

Ne dăm bine seama că acest comportament este foarte mult influențat de mediul de socializare, și anume de stereotipurile de gen ce sunt urmărite de către societate. Astfel, avem rezultatul la o bună parte din băieți, îndeosebi la vârsta adolescenței își formează propria identitate, caută răspuns la întrebarea cea mai importantă din viața unui individ și anume: “cine sunt eu?”.

În comparație cu băieții, fetele au obținut cel mai înalt punctaj la stilul de comunicare nonasertiv - 11,2, astfel că din 15 fete, 11 fete sunt dominate de stilul de comunicare nonasertiv. Pentru stilul asertiv valoarea medie este de 9,47, stilul agresiv 8,33, iar manipulator 7,73.

Persoanele nonasertive sunt caracterizate prin lipsa acțiunii. Oamenii care abordează acest stil se tem de ofensele altora, doresc să fie plăcuți și cedează foarte ușor. Sunt de acord

cu orice propunere, chiar dacă în realitate nu doresc acest lucru. Consideră că orice dezacord care ar veni din partea lor va conduce la agresiune și respingere din partea celorlalți. Refuză să-și exprime furia sau lucrurile neplăcute pe care le simt în legătură cu o persoană sau cu o situație. Una dintre consecințele acestui stil de comunicare este că oamenii devin închiși și reticenți în a vorbi chiar și în situațiile în care se impune să o facă. Acționează ca și când doar ceilalți ar avea dreptul să-și spună părerea și ei nu. Ei cred că sentimentele și nevoile celorlalți sunt importante și ale lor nu contează. Ca rezultat, resentimentele și frustrările apar foarte repede și conduc la o stare de stres și tensiune. Pe de altă parte, oamenii predispuși la pasivitate trăiesc cu teama de a se apropia de alții atât emoțional, cât și fizic. Pasivitatea în comunicare conduce la o superficialitate în relații.

Fetele adoptă un stil de comunicare pasiv; de cele mai multe ori, acest tip de comportament este inconștient. Persoanele pasive îi lasă de obicei pe ceilalți să aleagă pentru ele și sfârșesc prin a se înfuria, deoarece se simt dezamăgite că nu au acționat. Fetele aleg adesea acest tip de comportament în situațiile neplăcute sau tensionate, în ceea ce privește conflictele sau confruntările.

Astfel diferențele dintre fete și băieți pentru stilul de comunicare nonasertiv sunt veridice la semnificative este de 0,1, iar pentru stilul agresiv la cel 5%.

În concluzie, interpretând, analizând rezultatele obținute, observăm faptul că ipoteza propusă a fost confirmată, astfel stilul de comunicare este influențat de către gen. Băieții manifestă un stil de comunicare agresiv, iar fetele - stil de comunicare nonasertiv.

Trebuie să menționăm că este bine ca în familie să nu se pună accent prea mare pe diferențele dintre fete – băieți, în special să nu fie tratați diferit în mod vizibil: să nu se acorde mai multă atenție și dragălaşenie fetiței, în timp ce băiatul este tratat mai sever, pentru a „deveni bărbat”! Ambii copii au nevoie de atenție și afecțiune și, chiar dacă răspund diferit, nevoia este aceeași! Nu se cere doar de la fetiță să ajute în casă cu sarcini casnice. Nu se cumpără doar jucării și jocuri clar diferențiate pe sexe. Astfel riscăm să creăm o prăpastie între genuri.

Referințe bibliografice:

1. Anghel P. *Stiluri și metode de comunicare*. București: Editura Aramis, 2003.
2. Petrovai D. Ghid “Diferențe de gen în creșterea și educarea copiilor” derulat de Centrul Parteneriat pentru egalitate 2004.
3. <http://ru.scribd.com/doc/38174766/20/Stiluri-de-comunicare-oral%C4%83>, p 4.

SOCIALIZARE PRIN JUDO

Neofit Adriana, Ion Ene Mircea,
Universitatea “Dunărea de Jos”, Galați, România

Abstract. *Sport in the child's life offers multiple benefits, not only harmonious physical development level, but also in the socialization and long-term health . Practiced together or in an organized sport helps children to be more sociable, easy to work with others and understand what fair play. “The sport from young age helps develop creativity, improves coordination and the relationship of the child with other children and adults. Children constantly in sport are more sociable, communicative and disciplined.”(Dr. Beata Acs, pediatrician, doctor of medical sciences)*

Keywords: *judo, pre-school, socializing, integration, communication.*